

УДК 712.4

ВЗАМОПРОНИКНЕННЯ БІОНІКИ В ІНТЕР'ЄРІ У ФОРМУВАННІ НОВОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

ВАСИЛЕНКО В.М.¹ к.т.н., доцент, КАЩЕНКО О.В.² д.т.н., професор

Національний авіаційний університет¹

Київський національний університет будівництва і архітектури²

Новий освітній простір - це безпечне та доступне освітнє середовище із застосуванням сучасних інформаційно-комунікаційних засобів. Для створення нового освітнього простору (НОП) використовуються також новітні технології енергоефективності, дизайну, архітектури будівель, споруд та територій закладів освіти. Інформаційний посібник зі створення НОП розроблений за чотирма напрямками: енергоефективність, безбар'єрність та умови для інклюзивного навчання, сучасне обладнання, мотивуючий простір.

Ключові слова: дизайн, біоніка, інтер'єр, взаємопроникнення, освітній простір.

Вступ. Концепція освітнього середовища виникає як один з підходів до трансформації шкільної освіти. Школа-фабрика, спадок індустріального суспільства, викликає повсюдне невдоволення. Йде пошук альтернативи старій школі: замість виховання слухняних виконавців на потребу держави та промисловості – орієнтація на всебічний розвиток людини; від наповнення знаннями – до розвитку компетенцій; від масового фронтального навчання – до різноманітної за формами особистісно-орієнтованої освіти; від педагогічного впливу – до педагогічної взаємодії, педагогіки партнерства. Гостро сприймається визначення Мішелем Фуко школи як різновиду «дисциплінарного простору» нарівні з в'язницею та казармою. Дріб'язкова регламентація у часі та просторі (детальний розклад та планування на роки уперед, жорсткий розподіл приміщень та робочих місць), ізоляція від спільноти (стабільний колектив на закритій території з обмеженим доступом) – ці властивості «дисциплінарної інституції» видаються вже несумісними з сучасною освітою [1].

Результати досліджень. Суспільство бажає бачити школу простором розвитку та співпраці, як всередині, так і по відношенню до зовнішнього світу. Таким чином формуються підходи до сучасного освітнього середовища та зокрема до освітнього простору.

Гнучкість і адаптивність- навчальний простір повинен бути гнучким, щоб підтримувати різні форми і стилі навчання — від традиційних лекцій до інтерактивних воркшопів та онлайн-сесій (Рис.1.). Це також означає можливість швидкої адаптації до змінних умов і потреб учнів.

Технологічне інтегрування – це інтеграція сучасних технологій є ключовою, зокрема таких, як штучний інтелект, віртуальна і доповнена реальність, що дозволяє створювати інтерактивні та занурювальні досвіди навчання.

Співпраця та взаємодія - простір повинен сприяти співпраці між студентами, викладачами і дослідниками. Це означає наявність відкритих просторів для групової роботи (Рис.1. б), а також технологічних рішень для спільної роботи в реальному та віртуальному форматах.

Стійкість та екологічність - проектування освітніх просторів з урахуванням екологічних стандартів і стійкості, використання екологічних матеріалів і технологій для мінімізації впливу на навколишнє середовище.

Інклюзивність та доступність – це освітній простір має бути доступним для всіх, незалежно від фізичних можливостей чи соціально-економічного статусу. Це означає створення умов для людей з особливими потребами та забезпечення рівного доступу до освітніх ресурсів.

Багатофункціональність - освітні простори мають бути багатофункціональними, тобто підтримувати різноманітні заходи і функції — від наукових досліджень до культурних заходів і соціальних зустрічей, забезпечуючи взаємодію між різними дисциплінами і культурами.

а)

б)

Рис.1. Розроблений дизайн - проект інтер'єру із взаємопроникненням біофілії в новому освітньому просторі з урахуванням потреб швидкої адаптації до змінних умов освітнього процесу і потреб учнів : а) гнучке та адаптивне навчання; б) гнучке та адаптивне навчання+технологічне інтегрування

Висновки. Новий освітній простір – невіддільна частина оновлення української школи. Особистісно-орієнтована освіта не відбудеться у приміщенні школи-казарми, хай навіть утепленої, обладнаної та креативно розфарбованої. Сучасний освітній простір – це комплексний освітній ресурс, що забезпечує освітню діяльність через доцільний благоустрій та облаштування шкільної ділянки, гнучку об'ємно-планувальну структуру будівлі школи, цілісне художнє рішення фасадів та інтер'єру, комфортне та динамічне меблювання та обладнання усіх приміщень [1-2]. Освітній простір втілюється не як архітектурний чи дизайн-проект, а як складова єдиної концепції розвитку школи, що включає педагогічні, соціальні, організаційні та фінансово-господарські питання. Створення у школі сучасного освітнього простору можливо лише через активну зацікавлену співпрацю широкої спільноти: управлінців та педагогів, учнів та їхніх батьків, науковців, проектувальників, громадських активістів.

Список використаних джерел

1. Основи біодизайну : навч. посіб. / В. Є. Михайленко, О. В. Кащенко; Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт. - К. : Каравела, 2011. - 223 с. - Бібліогр.: 105 назв. - укр.
2. Кащенко О. В. Моделювання напрямку розвитку біоформи // Енергоефективність в будівництві та архітектурі. — 2013. — Вип. 5. — С. 44-51.